

spiale. iō fieri non pōt ut hic t in.c.oēs decime
xvi.q.vij. Et facit qd̄ dixi si res data p̄ decimis
perit casmate ad.q.qdam nō multū abundans
alicui loco pio certū fūdū dedit cū pacto ut ale-
ret a loco pio toto tpe vite sue. demū fūndū p̄t
casmate. nūq̄d̄ debet b̄re alimēta. t dic q̄ sic q̄
pprietas transiuit in locū piū t sic damnū cessit
sibi t nō alteri. t expresse hoc cōcludit Ly.i.l.ij.
C. de iure empbi.

De feudis

Bca.

Supra visum est de quibusdam cōtractib⁹
qb⁹ rez dñia tr̄fserūf. s̄z qz p̄ seudatōe⁹ trans-
fer⁹ vtile s̄i vasallū directo remanēte apud dñz.
t sic est sp̄s cuiusdā alienatōis. idcirco post ru-
bricas p̄cedētes subiicitur ista z̄.

Nsinuatione
A Si dñs a vasallo recipit seudū
in pign⁹ abstinentio ab eī fructio
nō tenet p̄putare fruct⁹ i sozez
h.d. s̄z cōe⁹ stellectū t ē casus singlārl q̄ alibi ali-
bi n̄ legit. p̄ dēz.z. limitatō. ibi ita videlicz. **N**ō
primo q̄ pign⁹ p̄t cōsistere in re propria eius
cuīs dominium vtile ad alium pertinet t cōsti-
uetur ius pignoris respectu illius vtilis domi-
ni quod nō est proprium ipsius dñi sed vasalli.
Nō z̄ q̄ ecclia p̄t cōrabere pign⁹ seu in
ire cōtractum pignoris cōprestanto eius pecu-
niā qd̄ gdā assentit si hoc redundat in vtilitatem
ecclie q̄l cessante vtilitate nō debet hūc cōiectū
inire. ar.xij.q.ij.sine exceptōe qd̄ n̄ admittit vbi
debitū cōrabilit̄ ppter necessitatem debitor⁹ q̄
fortius ecclie quā laici tenetur subuenire indi-
gētibus. ar.xij.q.ij.i.c. sicut omnino. t.xvi.q.i.i
c.si. t in enāgilio mutuū dātes nil idē sperantes
t i.c. cōfūlit. j. de vsluris. **I**z̄ nō ibi tibi t ecclie
tie q̄ vasall⁹ ecclie cathedralis tenet ad si-
delitatem t ad fructum non solum ecclie s̄z ipi
prelato. facit.c. cum tibi. de verbo. sig. **E**t nō.
q̄ ecclie potest dici prelati t hoc ratione iuris
quod habz in ea vt p̄z ibi ecclie tue. ad idē.c.si
tibi absenti. de p̄ben.li.vi.nō est ergo prelat⁹ sim-
plex procurator. t vide bonam glo.v. q.ij.c.si.
Nō ibi a fructio q̄ vasallus debet do-
mino fructū rōne seudi. t quale sit istud fructuz.
dic p̄ inspiciendū qd̄ fuit cōvētum in concessiō
seudi. z̄. recurre ad bonum tex. xxij.q.v.in.c.de
forma. cū ibi nō. An aut̄ possit vasallus reniciare
feudo t se liberare ab hoc fructio. conclude q̄
nō iurito dño. ar. optimuz. in. l. impator. i. s. i. de
lega. ij. t in. l. sicut. C. de ac. t obli. facit.c. de p̄ca-
rijs. s. p̄ca. nā isti cōtractus sūt gratia vtriusqz.
iō nō p̄nt dissoluti nisi vtriusqz interueniēt cōse-
su. t ita alias fuit de facto determinatū. idē die i
p̄tractu emp̄iteotico seu luellario cōsili rōne.
In glo.ij.ibi vt res illa cit̄ p̄ueniat ad ecclie
sentit gl.p̄ hec vba q̄ spāle iduci⁹ p̄stuz tex.
i fauoz ecclie t sic non p̄cedēt in laico recipiēte

seudū in pign⁹ a vasallo. hāc lec. senserūt alij ex
glo. vt ponit hic Abbas dicētes q̄ in odiu⁹ seu-
doz que cōstitutu⁹ grāt ex reb⁹ ecclie seu cū
modico servitio fuit ad hoc inductū ut sic citius
ip̄a bona feudalia ūdirēt ad ecclie. sed hec lec.
nō est bona nec tuta quia si seuduz fuit legitime
concessu⁹ nō d̄z cōmitti prauitas vsluraz vt ecclie
sua citius recuper illa bona. nam p̄ vita alterius
nō est vslura cōmittēda. vt.in.c. sup eo. de vsluris
ergo multo minus p̄ recuperandis bonis legitime
cōcessit. Alij intelligūt t est z̄ lec. in rusticis qui
colūt possessiōes ecclie ip̄enso tāto fuitio q̄
fructus in nullo vel pa⁹ excedit s̄z hec lec. diui-
nat t maxie quia tex. iste facit mētionē de fuitio
nec distinguit quale sit. **C**ertia lec q̄ p̄cedit
q̄n hoc fuit p̄tū inter eos a principio q̄ etiā nō
ē bona q̄ non valet p̄tū vt vslura soluat in.c.
debitores. de iure iurā. **Q**uartā lec. s̄z P̄bi.
q̄ in fauoz ecclie fuit hoc introductū qd̄ non
placet dupliči rōe. p̄ qz tex. dicit declaram⁹ t sic
nō ponit ius nouū. **I**tē quia fortius ecclie ab
stiner d̄z a. ūlū vsluraz q̄z alij maxie. ppter bo-
num exemplum. **Q**uintā lec. ponit Hosti. in
telligēdo ḡnaliter q̄boc. p̄cedit ex nā seudi. nā
cū dñi⁹ directe remāsit penes dñz si vtile reuer-
titur ad eī ex volūtate vasallii pignorantis p̄solida-
dat ip̄m dñi⁹ vtile cū ip̄a. ppriate. vñ non d̄r
p̄cipere fructus ex aliena re s̄z ex. ppria. nam va-
fallus iterum liberat ab obligatōe qua domino
tenetur. dissoluit ergo iterum seu suspēdit ob-
ligatō inter eos ūcta. **E**t rō hec facit vt idem sit
in laico t hec lec. est cōior. nam alie aut diuinant
aut impropriant tex. sic etiā diuinat alia lec. quā
senserūt quidā p.c.i. de vsluris. in. fi. dicētes q̄ lo-
gtur i seudo in iuste detento. s̄z vt dixi ex littera
hoc colligīt nō p̄t licet lec. in se sit vera per illud
c.i. **I**n fi. glo. hoc intellige domino cōtradi-
cēte. nā ūlū Hosti. si dñs recipit interim fuitum
tacite vt renūciare huic iuri nisi p̄test. ar.l.ij.
C. de iure do. impe. t in.c.cū. Q. de consti.

Ex parte **D**onit tres ca-
sus in gb⁹ non
obstāte iuramēto de nō in seudando
potest episcopus antiquum seudum ad ecclie
renesū nouo vasallo concedere t est casus nō
bilis intertrans iuramenti de non alienādo. cō
munis diuīsio. z̄ ibi in primo. **H**ota primo
q̄ per mortem vasallū seudum reuertitur ad do-
minum quod intellige q̄n seudū fuit personale
vel q̄n fuit cōcessum sibi t filijs t morib⁹ nō reli-
ctis filijs masculis. nā femine nisi exp̄ss̄e sit dictū
nō succedit in seudum. vt. x. col. de succē. seu. c.
Iz̄ z̄ tene mēti q̄ iuramētu p̄stitutum a
p̄elato de nō alienando Romano pontifice in
p̄sulto refertur dumtaxat ad res que sit de mē-
sa ecclie. i. ad eas res q̄z dñi⁹ directū t vtile ē
penes ecclie. nō aut̄ ab bōa seudataria v̄lēp̄bile
oticaria. nā si ista bona reuertunt ad eccliaz p̄t
flat⁹ de nouo alicui p̄cedēt nō obstāte iuramēto
de non alienādo q̄z non vides nona alienādo ex

quo a principio fuit sancitum ut illa bona daretur in epiphiteosim vel i feuduꝝ et tota die allegatur iste tex. vide quod dixi in c. vt sup. de re. eccl. nō alie. et hoc iuramentum cōiter hodie p̄stat episcopi et abbates Romanorum p̄tifici. et vide qd nō. i. c. si. de eccl. ed. ¶ Td 3° q̄ vasallo alienante seu duꝝ redit feuduꝝ ipso facto ad dñm. cadit ergo vasallus ipso facto a iure suo. vñ nō regrit alia sua pro hoc tex. ibi dum p̄mittit ep̄o alteri illud feuduꝝ pcedere sine noua p̄uatō qd clariſ ſeruit doc. hic. ¶ Itē nō q̄ priuato vasallo. pp̄ delictū ſuī nō iabilitat ſiliū vel cōſanguineū ſuī ſunt ad illud feuduꝝ psequēdū. et facit iſte tex. optie i ar. q̄ delictū p̄fis nocet filio i feudo pdēdo. vñ bic est opus i filio nona cōcessiō. fz de hoc. j. latius dicā. ¶ Td vltio caſum i quo l̄z cedē iura ſua potētiori. nam ecclia nō valēs p̄ ſe recuperare ſeu duꝝ a manibus potentū p̄t pcedē alii potētiori ut ipse recuperet et ipse hēat i feuduꝝ. Et iducit hoc ad. q. mūgd de reb. nō ſeudalib⁹ ſic inuafis ab aliquo ut p̄ plati ſeupari nō poſſint ecclia poſſit cōcedē in feuduꝝ maxie ſi iurauit nō alienare. Jo. an. cōfuluit q̄ nō. nam ſi diceretur opponitū de facili poſſet cōmīti ſrauſ q̄ prelatus volens cōſanguineo vel amico reꝝ in feuduꝝ cōcedē p̄mit teret reꝝ illā iuadi ab aliquo potēti ut ſic poſteca occaſione ſumpta poſſit iſeudare ut illā recuperet et fraudib⁹ via apienda nō eſt. c. quāto. d. diuor. pcedit ergo qd. iij. hui. c. i. rebus ſeudalib⁹ tñ. ¶ In glo. i. in fi. nō glo. in eo q̄ diē ſeuduꝝ poſſe dari in dozeꝝ i vita ſeudatarij. et vide circa h̄ nō. i. c. q̄ in ecclia z. de cōſti. et iq̄tū glo. dicit genera liter ſeudum alienari nō poſſe. diē Hōſti h̄ vez in feudo tpali. ſecus i feudo p̄petuo q̄ illud po test alienari et p mortuario ecclie donari. c. fi. de re. eccl. nō alie. vide p eum i ſuīma. de imuni. eccl. S. iq̄tū. v. fz nec. et nō hoc dicit q̄ non re perio ab aliquo hic reprobatum. ¶ In glo. ij. ibi pdit ſeuduꝝ dicit Jo. an. et bñ q̄ ſolum perdit illā prem quā alienat. l̄z alienauerit maioꝝ p̄t ſeudi. x. coll. de. pbi. ſeu. alie. S. impialē. et i ti. de vasal. q̄ h̄ cōſti. lota. c. i. et nōt gl. iq̄tū diē q̄ non p̄t vasallus ſeuduꝝ pignori dare. ſaē p hoc quia res que p̄bibeſ alienari nō p̄t reglari pigno rari. l. fi. C. de rebus alie. nō alie. plene p Bar. i. Lin quo z. ff. de pigno. q̄ p cōſtituōem pignorū de facili puenit ad distractōem rei. l. ij. C. de iu do. ip̄e. idco. p̄bibeſ alienarē p̄bibeſ pignus ſicut p̄bibeſ m̄fimoniū. p̄bibeſ ſponsalia p̄ q̄ puenit ad m̄fimoniū. L. o. ff. de ſpon. ¶ In gl. in vbo cōſortē ibi iure accreſcēdi p̄dera gl. vult ḡ glo. q̄ in iure ſeudali hēat locū ius accre ſcendi ut ſi ſeuduꝝ parē cōcedit duob⁹ ſi ius extinguitur aliquo caſu in pſonā vñ nō reuertat̄ ad dñz fz accreſcat alteri ſocio. eadē rōe ſi h̄ eēt vez idē dicerem⁹ in iure empibiteo. co. fz h̄ cōit nō tenet niſi finiſet expſſum i cōcessiōe ſeudi. ut i. d. x. col. c. i. v. qd etiā. et vide p Bar. ff. de ver bo. ob. in. l. ſi mihi. vbi ḡnaliter tractat an et quā do i cōtractib⁹ hēat locū ius accreſcēdi et regla

est q̄ nō h̄ locū ut ibi. et in ſpe. ſloca. ſ. nunc ali qua. v. nono. et ad iſtū tex. dico q̄ potius facit in opponitū. nam hic nō querebat utz dñs debe ret inuſtire cōſortem fz vtz poſz quia delictū vnius videbat nocere reliquo. ſed h̄iuꝝ hic de cidit. vñ p̄dera q̄ in ſolutōe hui⁹. q. tex. nō ſac mēdeꝝ de cōſorte. ſed ſolum dicit q̄ p̄t inuſtire filii vel cōſanguineū alienant. ¶ In gl. fi. in fi. de hac. q. mūgd ob delictū p̄fis ſilius perdat ſeuduꝝ ſi tale ſuit delictū. pp̄ qd p̄t pdiderat ſeu duꝝ. Dicit Hōſt. ſtādū cōſuetudinib⁹ locoz et cō ſtitutōib⁹ ſeudoz. ¶ In regla nō d̄z. de re. iur. li. vi. diē q̄ aut ſeudum paternū primo h̄ origi nem in pſonam patris et ſilius primat̄ iure ſeudi aut ē a genere vltiori et tūc ſec⁹. et cuꝝ bac op̄i. transit hic Jo. an. et do. An. vide plene p Bar. in. l. cum. ff. de interdic. et rele. et in. l. iurisurādi. ſ. liber. ff. de oper. liber. vbi in effectu ſic diſt̄ guit. q̄ aut paē cōmīſit delictū. pp̄ter qd directe venit priu. adus ſeudo ut qz alienauit ſeuduꝝ vel cōmīſit delictum cōtra tenoꝝ iuramēti. et tūc no cet filio. etiā ſi p̄cēſit a genere vltiori. ar. i. l. i. ff. ſi q̄ ſaliū teſta. pbi. et i. l. cū rō naturalis. ff. de bo. pſcrip. vbi patet q̄ delictum vnius nocet oſbus. p̄ximioribus qui ſunt inferioris gradus. vñ ſi q̄ ſterfecit cōſanguineū cui d̄z ſuccedē ab inuſtato ſiſcus occupat hereditatez. nec veniūt alii cōſanguinei q̄ ſunt inferiores in gradu ut in dicta. l. cum rō. et qd ibi nō. Si autē nō eſt tale delictum. pp̄ qd dñs directe p̄ueſ ſeudo. ſed p̄ quādam cōſequentiā putat quia eſt dāmniatus ob aliqđ maleſiciū ita q̄ bona veniūt publicāda et tūc pcedit diſtinctio. ¶ In ſi ſeudum eſt paternum nocet filio. ſecus ſi eſt a genere vltiori et p̄h optie ſaē tex. i. d. l. cum rō. ff. de interdic. et rele. et nō q̄ eadē q̄ p̄t formari in iure p̄fonat̄ nūquid publicatis omnibus bonis perdat ſilius ſupronatus qd descendit a ſuis antiquiorib⁹. vide glo. nō. xvi. q. vii. ſilijs vel nepotibus que tractat nūquid iudeſ ſecularis poſſit priuā ſai cū iure p̄fonatus ecclie et nūqđ veniat cū vniuer ſali publicatōe bonoꝝ. vide etiā bonaꝝ glo. in. c. ſat puerſum. lvi. di. q̄ diē q̄ l̄z p̄t cōmīſit crime leſe maiestatis exquo filij efficiuntur iſfames. l. q̄ quis. C. ad. l. iul. ma. et vi. q. i. ſi quis cum mili tib⁹. filij tamē clerici nō incidiſit in iſfamia et p cō ſequēs nō debēt perdere bona. qd nō. ¶ Ultio hic querit de qdē quotidiana. pone vasallus ali enanit ſeudum irreqūiſito domino ſed apponit clauſulam ſaltio iure domini. nunquid ſit locus huic. c. vt nibilominus perdat ſeudum. de hoc per Bal. x. coll. que ſit cauſa beneficij amit. c. i. vbi concludit q̄ ſic quia factum ſubsequens eſt contrarium protestationi. c. ea te. de iure in ran. et qd ibi nō. ſecus dicit ſi adieciſſet hec verba q̄ aliter vel alio modo alienare non intēdit. qd nō. operantur ergo hec verba q̄ dñs cōtradicente non videatur facta alienatio. Et ex omnibus p̄diciſ in glo. inſertur ad. q. mūgd liber ſeudorū ſit approbat⁹. quā qdē mltum late prosequitur

bic Jo.an.z procedit qđ in cōstitutōnibus non editis ab Imperatore,nam ibi sunt quedam cōstitutōes,d quibus clare p̄z q̄ emanarūt ab Imperatorib⁹.z q̄ nō sit approbat⁹ p̄z q̄ nō legitur q̄ Imperator: illas cōstitutōes edidēt vel q̄ mā dauerit in volumine interseri sicut dicimus de libro decreti,vt nō,in.c.ij.de Rep. In p̄trariuz facit q̄ ille cōstitutōes allegantur p̄ gl. vtriusq; iuris legitur in studijs solēntissimis z continent i se rationē,z lex est q̄cqd i ratione cōsūst. i.di. con suetudo,z nihil allegat Jo.an.sed prolixite allat p̄z cōtra.tenerē bāc p̄tem vltimā p̄ nō.p̄ Bar. in.l.i.ss.si cer.pe. vbi tractat an libri Galieni et Hippocratis sunt approbat. z cōcludit q̄ sic ex q̄ leguntur cōsīt i studijs,z ab oīz eoz dcā fuerūt recepta.sic dicā in cōstitutōibus fēdōz.

De pignoribus z alis cautionibus **I**uxta.

Genera visum est de quibusdā spēbus alienationis,videndum restat de obligatōibus rea libus,iō subiicitur rubrica d̄ pignorab⁹. Adnere te q̄r rubrica dīc i plurali z alijs cauītōibus quia multiplex est cautio vltra pignoratitiam,quēda simplex vt nuda promissio,quēda iuratoria vt promissio cū iuramento,quēda fideiussoria z de bis z similibus in.c.p̄ tuas,de dote p̄ diuoz.re shi.z c.i.j.eo.appellatōe m̄i cauītōis i dubio itel ligimus dc nuda z simplici,l.sancimus. C.de v. signi.

Dicitur **Allus** Res ecclie pignorari nō dēnt nisi ex necessitate z rōnabili cā.b.d.vel sic. Elata ecclie z alia deputata ad cultū diuinū nō ex iustissima necessitate pigrati nō debet.b.d. T̄dō p̄ ibi p̄sōe,q̄ appellatōne p̄sōai veniūt q̄nq; clerici inferioris ordinis.c.ij.de cōba.cle.nam hec p̄hibitio non solū cōcernit sacerdotes sed omnes clericos habentes administratōes ecclie. T̄dō z q̄ vasa sacra ecclie possūt pignorari ex maxima necessitate nedum ergo cōflata vendi p̄nt vt.x.q.ij.hoc ius.sed etiam iegra pignorari etiam laico vt probatur a contrario sensu. In glo.i.ibi non bene dicuntur libri,hoc v̄z excep to missali qđ bene dicitur vt patet in pontifica li. In fi.gl.v̄z glo,velle q̄ nō sit dīcia inter res de quibus in tex.z alias res ecclie,fz p̄t dici q̄ dīcia est in hoc quia sine stricta necessitate nō debent iste res pignorari cū sunt dēputata ad cultū diuinū,sed alie res possūt obligari z vēdi ex sola vtilitate.vt.xij.q.ij.sine exceptōe,vide tex.optimū.i.c.nulli.de re.ec.nō alie. vbi colligi tur a contrario q̄ bona ecclie possūt generaliter obligari,p̄ obseruantia alicuius dīcius etiam si ne licētia ep̄i.z credo q̄ i generali obligatōe bono nō veniūt ista de quibus in tex.ar.optimū in.l.i.C.que res pigno.obli.pos.vbi p̄z q̄ in generali obligatōe bono nō veniūt ea que spālīgs nō fuisset obligaturus,spālez v̄o obligatōez

derebus ecclie nō p̄t p̄sbyter facere sine sole nitate regita in alienatōe vt ibi,p̄bas qđ nō.z ex quo in sero q̄ etiā rem mobilem p̄ciosā non p̄t sacerdos pignorare seu platus sine solēnitate regita in alienatōe vt ibi,p̄bas qđ nō.z p̄ hoc facit q̄ res,p̄bīta alienari non p̄t pignorari q̄ de facilipnem ad distractōes dībitore differēte solutōem.vt i.l.ij.¶.cū rē.ss.que res pigno.obli. pos.z p̄ Bar.i.l.quoy.ss.de pigno. In glo. ij.ibi si parrochiam illi ecclie caperent. T̄dō glo.q̄ p̄ redimendis parrochianis captis ab ifi delibus p̄t ecclia vēdē bona sua etiā sacra.z in telligo q̄n alio mō nō p̄nt redimi. quid autem si detinēntur in carceribus auēte iudicis nec valēt soluere cōdēnatōez,nūquid habeat locum dc̄m glo.vide qđ nō.glo.in.c.sicut oī alle.in glo. et i.c.aurz.ea.cā t.q.z cū eadē restrictōe intelligas sequēs dc̄m gl.vt p̄ alēdis panperib⁹ p̄nt distra bi z alieari res ecclie q̄n alii sustētari n̄ p̄nt itaq; fame p̄irent nisi ecclia eis subueniret alii mō sicut sepe p̄tingit tpe guerre.si v̄o nō ētāta necessitas nō tenet ecclia nec hospitale subuenire vltra q̄z facēp̄t de redditib⁹ pp̄jjs.vñ tot sūt recipiēdi in hospitali quot viue p̄nt ex redditibus.vt le.z nō.in de.q̄p̄tingit.d̄ reli.domi.facit.xij.q.i.in.c. vidētes. In fi.gl.s̄tit gl.q̄ de iure ciuili ista nō p̄t pignorari.s̄ec de iure canonico qđ n̄ p̄z Hosti.q̄ ēt de iure ciuili p̄t vēdē ex necessitate vrgēti.dcā anē. h̄ ius.v̄l solue formaliter q̄n nō p̄t ista pignorari vt ius pigno.cōstituaf i eis sicut i rebus pp̄banis.z sic p̄cedūt iura ciuilia fzvē derineant donec satiſfiant de dībito p̄nt pignorari.z ita logē iste tex.z sic nō.intellēt gl.i.d.auc.h̄ ius.x.q.ij.istum tex.

Let **Atoz** Deue z p̄t p̄alia verba sic summarī. Liber hō nō p̄t pignorari.vel sic. Liber hō p̄ debito detinēti nō dīz et si nō bz vñ latifaciat. T̄dō p̄ i libēo boic nō p̄t p̄litui ius p̄igrl z līgs de scō recipet boiez i p̄igr p̄dit debituz z alimētorz q̄zitare tenet soluē ac ēt relegat in anē.vt nulli iudi.i.¶.q. T̄dō z a p̄rio fēsu q̄ si debitor bz i facultatib⁹ vñ possit soluē nō dīz i carcerari fz dīz index execūtōes facē i bonis suis.p̄ bz nā vidēt q̄ p̄ debito nō extēdit manus p̄ ad bona imobilia.fz p̄ ad mobilia.z ad imobilia.z ad nomina debitōz.vt.l.a diuopio.ss.d̄ re iudi.¶.q̄ multo foratus nō debent p̄us extendi mani ad capturā p̄sonē,p̄ bz tex.bo.cū gl.i.l.ij.¶.q̄.tutores.ss.de suspec.tuto.z ibi p̄ Bar.lz statuta municipalia i mīlis locis aliter,p̄uideat z maxime v̄sat dubiū,nāqđ debitoz possit se obligare ad carcēs renficiādo bñficiō cessiōis.de q̄ vide p̄ope.i.ti.de renū.z p̄clu.¶.i.v.¶.i.¶.q̄ bñficiū vbi t̄z q̄ nō bz alij bz p̄mā p̄t segf Bar.i.l.alia fz elegan̄.ss.so.ma.nā bz pactū v̄z bz bonos mores z inducere quandam seruitutem. Ex quo possit inferri q̄ etiam iuramentum non obligaret hoc casu.arg.in regula non est obligatoriaz libro sexto licet in casu iuramenti. Federicus